

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs CXLII. Voce mea ad Dominum clamaui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Suauiſſima cō
mendatio ſan-
doctrinæ.
 3. Vt iſte ois.
 Perat impia
doctrina, ut lit
locus ſan-
doctrinæ.
 Commemorat
afflictiones,
quas Eccleſia
propter uerbū
ſuſtinet et orat
liberationem.

Namq; meo capiti nunquam liquor ille nocebit,
 Ipſe malos contra nempe precabor opem.
 Illorum offendant ad ſcrupera facta magiſtri,
 Præſecti in lentam præcipitentur humum.
 Ut mea ſuſtineant audire et uerba fateri,
 Suauia quod multis ſint et amica modis.
 Sicut humus grauido proſciſſa reſidit aratro,
 Sicut ſecta graui uomere gleba iacet.
 Sic noſtra aſſiduis ſunt fracta doloribus oſſa,
 Sic apud inferni limina ſparſa iacent.
 Quandoquidem te ſolum animo uigilante uidemus,
 Te niſi nil aliud lumina noſtra uident.
 Et quia præſidium, niſi te, non inuenit ullum,
 Ne patiſſe animam poſſe perire meam.
 Serua me à laqueo mihi quem poſuere maligni,
 Ut uitem reproba retia tenſa manu.
 Incidat in laqueos quos condidit impius iſtos,
 Donec ſaluus ego præteriſſe queam.

P S A L M U S C X L I I.

Voce mea ad Dominum clamaui.

A R G V M E N T U M.

Argumentum Pſalmi oſtendit titulus, re-
 ſte autem oratur Pſalmus pro Eccleſia, con-
 tra hoſtes & perſecutores eius.

Perfidia queritur prohiberi falſa docentum,
 Quo minus ipſe alios uera docere queat:
 Cum iam plus nimio pro ueris falſa ualere,
 Si te exempla iuuant, tempora noſtra uide.

EPI

Erudiens canticum Dauid cum esset
in spelunca.

Asfiduis Dominum lacrimis & uoce precabar,
Diuinam asidua uoce precabar opem.

Ante ipsum mea uerba grauesq; effundo dolores,

Ipsi quæ patior uulnera sæua queror.

Mens mea cum duris iacet obruta & anxia rebus,

Quæ sequar & fugiam mi Deus ipse uides,

Quæ mihi sæpe fuit pedibus uia trita, sub illa

Fallaces laqueos occulere mihi.

Narratio, in
qua proponit
exemplū quid
in afflictione sit
faciendum.

Narrat pericu
lum.

Hæc illac oculos uertens per cuncta ferebam,

Nemo, qui misero uellet adesse, fuit.

Iam fuit optatæ spes omnis adempta salutis,

Nemo fuit placidam qui mihi ferret opem.

Tunc tua supplicibus uenerabar numina uerbis,

Mi Deus, ð mea spes, tu mea certa salus.

Tu mihi præsidium Deus es, per te mihi uitæ

Pars est, contingit quantulacunq; super.

His lacrimis precor intendas, moueare querelis,

Nam miser exhaustus penè dolore fui.

Erue ab hoste odio qui me insectatur acerbo,

Nam mihi nunc nimium præualuere mali.

Detrahe uincla animæ quib. hoc in carcere pressa est

Vt nomen celebret libera facta tuum.

Tunc mihi iustorum iungent socia agmina cætus,

Si mihi præstiteris quæ bona tanta rogo.

Propositio, ut
liberetur.

Specum in qua
latuit, carce-
rem uocat.

PSALMVS CXLIII.

Domine exaudi orationem meam.

Argua.